

Lejlighed, og dem, der ikke føler og tænker saaledes, ønsker jeg ikke at regne med.

Jeg gaar selvfølgelig, ligesom det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), ud fra, at den engelske Læge var en eksamineret Læge; ja, jeg gaar endogsaa videre: Jeg gaar ud fra, at det var Hospitalslægen, den Læge, der stod i Spidsen for det Hospital, hvor den vedkommende afgik ved Døden. Jeg kunde ønske, at Kollegialiteten mellem Læger kunde udstrække sig til at gælde hele Standen i de civiliserede Samfund. Jeg synes, at man har desavoueret denne engelske Kollega lovlig meget, at man har vist ham en overordentlig stor Uhøflighed, thi faktisk er det dog, at ingen sidder inde med bedre Betingelser for at kunne dømme om det foreliggende Tilfælde end den Læge, der har set Manden, har faaet ham under Behandling straks efter Ulykkestilfældet, har haft ham under Behandling i 10 Dage og har synet ham efter Døden. Jeg gentager, at det er lidt svært for mig at forstaa, at Lægerne herhjemme vil optræde med en saadan Suffisance, at de siger: Alt det gælder ikke, vi herinde paa Raadhuspladsen kender den Sag langt bedre — skønt de aldrig har set Manden; langt mindre behandlet ham, hverken før eller efter, at han kom til Skade.

Ordføreren (Poul Christensen): Jeg skal ikke føje mange Ord til denne Debat, men naar det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) udtalte, at det var en Hovedopgave for Arbejderforsikrings-Raadet at undgaa Erstatninger, tror jeg dog, jeg bør tage Raadet i Forsvar og sige, at navnlig paa det nuværende Tidspunkt tænker man ikke paa at unddrage sig eller andre Erstatningspligt. Det ærede Medlem talte med absolut Sikkerhed om den engelske Læges Attest. Jeg har for en Tid siden set Sagen i Finansudvalget, men erindrer ikke nøje Attestens Indhold. Ogsaa det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) gik ud fra, at det af Dødsattesten fremgik, at Dødsaaarsagen var de Følger, Faldet havde haft. Det tror jeg imidlertid er en Misforstaaelse eller i alt Fald en mild Overdrivelse fra det ærede Medlems Side, thi hvis det var saaledes, vilde de to Lægeautoriteter: Lægen i England og Lægeautoriteterne i Danmark, staa i absolut Modstrid med hinanden. Jeg vil tilstaa, at da jeg saa Sagen, havde ogsaa jeg mine Tvivl, og det forekommer mig, at naar den Regel skulde følges, at hvor der var Tvivl til Stede, burde det

komme den forulykkede eller hans efterladte til gode, var der maaske en Mulighed for at komme til et andet Resultat. Jeg har da talt med de danske Læger, som har været med til at træffe Afgørelsen i Arbejderforsikrings-Raadet, men de har alle udtalt med positiv Sikkerhed, at det var umuligt, at den antydede Dødsaaarsag kunde være rigtig. At der kunde være den Forbindelse mellem Ulykkestilfældet og Dødsfaldet, som det ærede Medlem her har givet det Udseende af, benægtes paa det allerkræftigste af de danske Læger. Og det ærede Medlem har jo faaet bekræftet, at man ved Universitetets retsmedicinske Institut har accepteret den samme Opfattelse. Jeg kan ikke se, at Ministeren kunde gøre andet end appellere Arbejderforsikrings-Raadets Kendelse til den højeste videnskabelige Instans her i Landet, som det var ham muligt at henvende sig til, og naar den er enig med de danske Læger, og de alle er sikre paa, at ingen Forbindelse mellem Ulykkestilfældet og Dødsfaldet er mulig, synes jeg, det er vanskeligt at komme længere, selv om min Medfølelse med de efterladte er lige saa varm som det ærede Medlems. Det ærede Medlem siger, at Manden faktisk var sund og frisk og aldrig havde fejlet noget; men det ærede Medlem har dog vistnok adskillige Gange set, at unge, raske, kraftige Mænd kan dø pludselig uden forudgaaende Sygdom.

Indenrigsministeren (Rode): I Anledning af det ærede Medlem fra Odders (Hegelund-Lange) Udtalelse har jeg søgt Forbindelse med Arbejderforsikrings-Raadet og finder at burde oplyse, at der indenfor Arbejderforsikrings-Raadet er gjort et meget betydeligt Arbejde i denne Sag, da man ønskede den saa stærkt opklaret som muligt. Der er sket gentagne Henvendelser til det engelske Sygehus for at faa alle mulige Oplysninger, Henvendelser, der tydelig vidner om, at man i Arbejderforsikrings-Raadet gerne saa Sagen saa vidt muligt afgjort paa den for den tilskadekomne gunstigst mulige Maade, men udover denne Udtalelse fra den engelske Læge om den sandsynlige Leverbristning er der ikke fremkommet noget som helst, der kunde bestyrke Antagelsen om Aarsagssammenhængen mellem Ulykkestilfældet og Dødsfaldet. Overfor den af den engelske Læge fremsatte Udtalelse om, at Døden kunde tænkes at skyldes en Leverbristning, erklærer de danske Læger, at det er fysisk umuligt, at en Bristning af Leveren kan fremkalde de Symptomer, der er Tale om,